

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010197
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8316010197.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.12.2019, v trestnej veci proti obžalovanému T. V., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/37/2016 zo dňa 11.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. poriadku v napadnutom rozsudku z r u š u j e výrok o náhrade škody.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného T. V., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom A., A. XXX/XX, I. T. vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- po predchádzajúcej dohode s manželmi Y. A. a L. A. dňa 05.03.2015 v Humennom vzájomne podpísali plnomocenstvo ohľadne zastupovania v právnych úkonoch k nehnuteľnosti trojizbovému bytu na ulici Osloboditeľov 1584/20, Humenné, ktorú manželia A. vlastní a mali na nej podlžnosti voči Spoločenstvu vlastníkov bytov a iným subjektom, vypracované plnomocenstvo si manželia A. neprečítali, na základe ich takto získanej dôvery T. V. následne vypracoval zmluvu o pôžičke na sumu 14.000,- eur, príjmový pokladničný doklad o prevzatí finančnej hotovosti v sume 14.000,- eur a zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktoré písomnosti dňa 09.03.2015 manželia A. podpísali na Notárskom úrade JUDr. Dubasa v Humennom opätovne bez toho, aby si tieto podklady prečítali, avšak v skutočnosti k fyzickému odovzdaniu finančnej hotovosti T. V. manželom Y. A. E. L. A. nedošlo, čím ich uviedol do omylu a spôsobil im škodu v sume 14.000,- eur.

Napadnutým rozsudkom zároveň okresný súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, lebo trest uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/21/2016 zo dňa 05.04.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/41/2017 zo dňa 02.08.2017, a to odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom a uloženou povinnosťou, je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených L. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., I. XX a neb. Y.W. A., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Q., I. XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote písomné odvolanie , v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru sa žiadny trestný čin nestal a okresný súd pri rozhodovaní nepostupoval objektívne a nestrane, ale rozsudok postavil na svojom subjektívnom

názore o nedôveryhodnosti osoby obžalovaného a na účelových vyjadreniach údajných poškodených. Rozsudok považoval za arbitrárny, rámcový, vychádzajúci z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, a tým za nezákonný, za nepreskúmateľný z dôvodu nedostatočnosti odôvodnenia a nepodloženia rozsudku kvalifikovanou právnou argumentáciou. Podľa odvolateľa sa v trestnom konaní nepodarilo preukázať jeho vinu, ani úmysel spáchať trestný čin podvodu, pričom samotný skutok, ako je popísaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, nebol v súlade s dôkazmi vykonanými v trestnom konaní a že všetky dôkazy vykonané v trestnom konaní, predovšetkým listinné dôkazy a výpovede svedkov, potvrdzovali skutočnosti uvádzané obžalovaným a jediní, kto popierali pôžičku peňazí, boli manželka A., no ich výpovede obžalovaný považoval za zavádzajúce, účelové a klamlivé, čo, podľa jeho názoru, vyplynulo z ich samotných výpovedí a výpovedí svedkov. Odvolateľ poukazoval na tvrdenie poškodenej, že obžalovaného nežiadala o predaj bytu, ani o pôžičku a neskôr uvádzala, že žiadala o pôžičku, ale iba 3.000,- eur, okrem toho uvádzala, že nevedela, že obžalovaný povyplácal za ňu exekúcie, no potvrdenia o ukončení exekučných konaní boli zaslané priamo jej. Podľa odvolateľa výpoveďou svedkyne C. V. boli vyvrátené ich výhovorky na údajný nátlak z jeho strany pri podpisovaní dokladov na notárskom úrade, keďže táto svedkyňa uvádzala jednoznačne, že pri podpisovaní dokumentov nebol žiaden problém, nebolo nič podozrivé a že v kancelárii nevznikol žiaden konflikt a že podpisy by určite neoverila, ak by účastníci mali nejaké výhrady pri overovaní podpisov, napr. žeby im boli tieto doklady zakrývané. Výpoveďou svedka Y. T. malo byť, podľa odvolateľa vyvrátené, žeby poškodení nevedeli o predaji bytu. V ďalšom odvolateľ poukazoval na to, že podľa jeho názoru, poškodení podpísali predmetné doklady vrátane dokladu o vyplatení im sumy 14.000,- eur bez výhrad, problémov, či akýchkoľvek nezrovnalostí a až po zinkasovaní peňazí už zrazu o ničom nevedeli a nič nechceli, hoci išlo o dospelých ľudí s plnou spôsobilosťou na právne úkony. Výpovede poškodených obžalovaný považoval za vykonštruované a vytýkal okresnému súdu, že dôkazy, ktoré potvrdzovali jeho tvrdenia, súd jednoducho odignoroval. Podľa odvolateľa okresný súd nevzhladal komplexne na daný prípad, zameral sa iba na poškodených a predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, z čoho vyvodil úsudok o nedôveryhodnosti obžalovaného. Obžalovaný tiež vytýkal okresnému súdu, že porušil zásadu kontradiktórnosti, no v tomto smere odkazoval len na všeobecné pravidlá týkajúce sa tejto zásady a na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, že pred súdom má byť vykonané dokazovanie v rozsahu potrebnom pre spravodlivé rozhodnutie, ktoré ale nemusí byť odsudzujúce. Obžalovaný vytýkal chyby v dokazovaní, podľa jeho názoru, nebola položená základná otázka obžalovanému, odkiaľ mal finančné prostriedky na pôžičku peňazí a poškodení neboli konfrontovaní s príjmovým pokladničným dokladom formátu A4, pri ktorom bolo podľa obžalovaného nemožné, aby nevedeli, čo podpisujú a nemali vedomosť o obsahu listiny, keď suma na príjmovom pokladničnom doklade bola zvýraznená a nebolo ju možné prehliadnuť. Pritom, podľa obžalovaného, okresný súd odignoroval svedeckú výpoveď, podľa obžalovaného kľúčového svedka, Y. E. F., ktorá v prípravnom konaní jednoznačne potvrdila odovzdanie finančnej hotovosti vo výške 14.000,- eur manželom A. obžalovaným v aute za jej prítomnosti. Podľa obžalovaného absentovalo preukázanie úmyslu obžalovaného obohatiť sa na úkor poškodených, ako aj samotné preukázanie protiprávnosti konania obžalovaného. Odkazujúc na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a zásadu in dubio pro reo, má za to, že okresný súd v rozpore s ňou rozhodol v neprospech obžalovaného na podklade nevierohodných, účelových a rozporuplných výpovedí údajných poškodených. Obžalovaný vytýkal i rozhodnutie o odkázaní poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pričom podľa jeho názoru nebolo jasné, o akej škode chcel vlastne súd rozhodovať, lebo on poškodeným nespôsobil žiadnu škodu, ale im požičal sumu 40.000,- eur, ktorá mu nebola vrátená, povyplácal za poškodenú exekúcie, no tá mu peniaze nevrátila, obžalovaný sa nestal záložným veriteľom a tak mu bola odňatá možnosť zabezpečiť svoju pohľadávku z poskytnutej pôžičky. Obžalovaný dodal, že aj osoby bez vzdelania sú povinné postupovať obozretne a dodržiavať primeranú mieru opatrnosti. V danom prípade podľa odvolateľa nedošlo k spáchaniu žiadneho trestného činu, celé trestné konanie bolo nezákonné, lebo neexistovali priame alebo nepriame dôkazy, ktoré by preukazovali jeho vinu a naopak, okrem výpovedí údajných poškodených, všetky dôkazy vykonané v trestnom konaní preukazovali skutočnosti uvádzané obžalovaným. V podstate na základe týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a sám ho spod obžaloby oslobodil.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa

§ 371 ods. 1 Tr. poriadku a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti spojenej s doplnením dokazovania dospel k záveru, že výrokom o náhrade škody bol porušený Trestný zákon.

V prvom rade treba povedať, že odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa, že by pri vykonávaní dokazovania a celom svojom postupe postupoval tak, aby bolo možné konštatovať právne významné porušenie zásady kontradiktórnosti. Zásadu rovnosti strán uvedenú v § 2 ods. 10 Tr. poriadku v dostatočnom rozsahu dodržal, dôkazy boli vykonávané pri plnom rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, pričom pri svojom postupe a hodnotení dôkazov podľa zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku postupoval nezávisle a nestranne rešpektujúc oprávnené záujmy strán trestného konania.

Obžalovaný T. V., ktorý uvádzal, že sa vinný necíti, sám vo svojej výpovedi v podstate potvrdil, že bol informovaný o právnych pomeroch týkajúcich sa predmetného bytu, ktorý v čase skutku vlastnili obaja poškodení, záložných právach, ktoré na ňom viazli a zároveň o zadlžení poškodených, keď uviedol, že poškodená mu ukázala podklady k bytu, povedala mu, aké majú dlžoby, exekútorov a všetko a dodal, že podstata celého jednanja spočívala v predaji bytu, že jej vysvetlil, že treba predat' byt, aby sa kúpil menší, že treba z bytu odstrániť záložné práva, skončiť prebiehajúce exekúcie a zistil od nich, ako aj od správcu SVB, že na byte viazne dlh voči SVB a že poškodeným z toho titulu akútne hrozí dražba bytu, pričom tvrdil, že poškodená chcela pôžičku, chcela, aby im vyplatil dlhy a vysvetlil im, že pôžička bola len to, kým sa predá byt a potom že by sa vrátila. Povedal im, že musí mať od nich plnú moc k jednaniu s exekútormi a so správcom bytu. Takto poškodení súhlasili a vystavenú plnú moc mu podpísali. Potom išiel za správcu SVB zisťovať stav dlhov a či sa dá ten byt predat', na ďalší deň byt nafotil v prítomnosti poškodenej za účelom ponuky do inzerátov a zabezpečil ohliadku bytu pre svedka T., s ktorým ju so súhlasom poškodených aj vykonal.

Poškodená L. A. uviedla, že mali voči SVB dlh cca 3.000,- eur a videla na plagáte pri reštaurácii Hviezda, že realitná firma obžalovaného riešila finančné problémy. Keď sa skontaktovala s obžalovaným, ten jej hovoril, že pomôže a dá bezúročnú pôžičku 2.900,- eur. Išla domov, že sa poradí s manželom, že bez manžela to nechcela robiť. Potom prišiel obžalovaný k nim do bytu, predtým manžel išiel za predsedom SVB, ktorý povedal, že sú už na dražbe a že s bytom sa nedá nič robiť. Dražba bytu im hrozila, lebo nemali peniaze. Obžalovaný išiel na kataster si všetko pozisťovať. Žiadne peniaze im do dnešného dňa nedal, akurát jej zničil celú rodinu. Ona pritom svoj dlh exekútorovom splácala. Podľa poškodenej to však obžalovaný vo vlastnom záujem išiel vyrovnať, lebo sa chcel zmocniť bytu. Na začiatku sa dohodli, že za nich vyrovná dlh SVB a že oni mu budú splácať po 100,- eur mesačne, no obžalovaný dlh neuhradil a oni prišli o byt. Nešlo pri ich dohode o žiadnu pôžičku 14.000,- eur. Poškodená uviedla, že nevedeli, že obžalovaný im dáva takú zmluvu o pôžičke, od neho žiadali iba 3.000,- eur. Obžalovaný s nimi išiel do notára a tam im dal podpisovať zmluvy, ktoré nebol zviazané, overené. Potom ale išli do právnej pomoci, kde dostali radu, aby išli do notára a zistili, čo to vlastne podpísali a potom u notára zistili, že je tam príjmový doklad na 14.000,- eur. Poškodená uviedla, že nevedela, na čo by jej taká suma bola a že keby peniaze mala, tak nepríde o byt. Samotné okolnosti podpisovania predmetných dokumentov popísala v postate zhodne ako jej manžel, s ktorým bola u notára tieto podpísať a dodala, že keby vedela, čo podpisuje, tak to nepodpíše. Išli dovnútra po jednom, prvá išla ona, zmluvy boli poukladané, obžalovaný stál pri stole, ukazoval im, čo majú podpisovať. Ona sa ho pýtala, čo to vlastne podpisujú. Od manžela sa dozvedela, že chcel zobrať a listiny čítať, no obžalovaný mu to nedovolil a zobral mu ich z ruky. Pritom ani jej obžalovaný neumožnil ani jeden papier prečítať. Podpisovali tak, že text a dokument bol prehnutý a tak im to dával podpisovať. Dialo sa tak za prítomnosti svedkyne V. a obžalovaného, ktorý zmluvy pripravil a vlastne si robil s nimi, čo chcel. Manžel od obžalovaného žiadal zmluvy, ktoré podpísali, no obžalovaný mu povedal, že ich dal jej, hoci do dnešného dňa im zmluvy nedal. Zmluvy zostali u notára, obžalovaný ich odviezol domov a ponáhľal sa preč. Ona mala však zlé tušenie a to, čo si mali požičať od obžalovaného, zistili až pri opätovnej návšteve u notára, kde dokumenty podpisovali. U notára im ukázali doklad na 14.000,- eur. Išli na políciu s tým, že boli podvedení. Poškodená uvádzala, že byt nechceli predávať a dodala, že o byt vlastne prišli aj v súvislosti s konaním obžalovaného, lebo im tvrdil, že ide vyrovnávať dlh voči SVB, no nevyrovnal ho. Byt už nemajú. Aj žalobu na civilný súd podala. Obžalovaný im nedal žiadne peniaze, akurát, že exekútorov za nich zaplatil.

Aj poškodený Y. A. uviedol, že s manželkou vtedy boli vo finančnej tiesni a SVB im hrozilo dražbou. Chceli sa vyhnúť dražbe, a keď manželka videla plagát, kde bolo uvedené telefónne číslo obžalovaného, že vyrovnávajú finančné problémy a oni si pre exekúciu a jeho nezamestnanosť nemohli zobrať pôžičku, tak pri osobnom stretnutí im obžalovaný so svedkyňou F. v ich byte povedali, že im v tejto veci pomôžu.

Poškodený im povedal, že potrebujú cca 3.000,- eur. Odfotili si jeho občiansky preukaz a povedal im, že je schopný splácať po 50,- eur, obžalovaný to považoval za málo a chcel, aby to bolo aspoň 100,- eur s tým, že potrebujú podpísať plnomocenstvo, aby mohol konať. Obžalovaný so svedkyňou F. potom prišli za poškodeným podpísať splnomocnenie s tým, že papiere už boli otočené na strane, kde sa malo podpísať a obžalovaný sľuboval, že jeden exemplár odovzdá im a jeden sebe, no nič im nedal. Splnomocnenie podpisovali u notára. To bolo vo štvrtok. Obsah splnomocnenia si neprečítali, boli v tom, že ide o splnomocnenie ohľadom ich dohody. V pondelok potom išli na kataster pozisťovať veci, no obžalovaný ich zrazu doviezol do notára, kam takto prišiel s manželkou, svedkyňou F. a obžalovaným. Svedkyňa F. ostala sedieť na chodbe a oni išli podpísať zmluvu o pôžičke dovnútra, pričom obžalovaný povedal, že prv pôjde podpísať manželka s tým, že keď tam prišli na podpis, zmluvy boli otočené na strane, kde sa to malo podpísať a zmluvy neboli zviazané, boli len zospinkované. Manželka išla prvá podpísať, poškodený nevedel preto povedať, ako podpisovala, potom išiel on, pričom obžalovaný mu ukazoval, kde treba podpísať. Poškodený si zobral jeden exemplár, aby si ho prečítal, čo je tam napísané, no obžalovaný mu povedal, že to sú papiere, ktoré za nich oni zaplatia dlh voči SVB a zobral mu ten papier z rúk. Poškodený teda nemohol čítať dokumenty, obžalovaný povedal, že sa ponáhľa a keď mu teda zobral jeden dokument, už ďalšie si poškodený nebral a už ich len podpísal. Išli vonku, sadli si do auta a obžalovaný ich pozval do reštaurácie Verchovina, no tam im povedal, že sa ponáhľa do Prešova. U notára žiadne peniaze neprevzali a ani v aute nič neprevzali. Príjmový doklad podpísali, ale to nevedeli. Potom im to nedalo, že voľačo sa deje, preto išli do notára, aby zistili, čo to vlastne podpísali. Tam im ukázali, že podpísali záložné právo k bytu, zmluvu o pôžičke, príjmový doklad a vklad do katastra a keď zistili, že ide o pôžičku 14.000,- eur, išli to oznámiť polícii.

Svedok K.. T. T., správca SVB v bytovom dome, kde sa byt poškodených nachádzal, potvrdil, že poškodení chceli vyrovnať svoje dlhy, byt predať a odsťahovať sa do nejakého menšieho bytu. Prišiel za ním obžalovaný s tým, že sa predstavil ako V. realitka s tým, že má záujem odkúpiť tento byt, pričom obžalovanému povedal, že byt v dražbe nie je, no že musí vyrovnať tri záložné práva vrátane záložného práva SVB a potom môže predať byt. Poškodených ešte predtým upozorňoval, aby vyrovnali dlh alebo predali byt, lebo dlh bol podľa neho taký, že nebolo v moci poškodených, aby ho vyrovnali. O zadlžení poškodených v podstate zhodne vypovedala aj svedkyňa Y. L.. Svedok Y. T. potvrdil, že v sprievode obžalovaného za prítomnosti poškodených vykonal ako záujemca o kúpu predmetného bytu ohliadku bytu.

Zo splnomocnenia datovaného dňom 05.03.2015 vyplýva oprávnenie udelené poškodenými obžalovanému, aby ich zastupoval vo všetkých úkonoch týkajúcich sa trojizbového bytu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku, napr. na rokovanie ohľadom kúpnej ceny za predaj nehnuteľností a na prevzatie kúpnej ceny, na zastupovanie pred katastrom pri podpísaní a podaní návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra, na vyhotovenie a podpísanie kúpnej zmluvy k nehnuteľnosti, na zastupovanie pred bankou pri podpise zmluvy o zriadení záložného práva na strane záložcov a na zastupovanie vo všetkých právnych úkonoch pred ich SVB, najmä na vyplatenie dlhu voči SVB, na zastupovanie vo všetkých právnych úkonoch pred dodávateľmi energií a pred mestom, ako správcom daní i vo všetkých úkonoch pred tam uvedenými úradmi. Splnomocnenie sa týkalo trojizbového bytu č. XX nachádzajúceho sa na 4. poschodí bytovky, súp. č. XXXX, postavenej na parcele č. XXXX, na adrese I. XX, Q. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 7882/188276, zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q.. Taktiež spoluvlastníckeho podielu vo výške 7882/188279 na pozemku parcela registra „C“, parc. č. XXXX o výmere 319 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, zapísaného v katastri nehnuteľností vedeného Okresným úradom Humenné, na LV č. XXXX pre obec Q., V.. Ú.. Q..

Zmluvu o pôžičke dňa 09.03.2015 uzavreli s obžalovaným v takom podstatnom obsahu, že obžalovaný požičiava poškodeným 14.000,- eur na obdobie 140 mesiacov a poškodení sa zaväzujú vrátiť mu pôžičku v termíne splatnosti do 15.10.2026 s tým, že ide o bezúročnú pôžičku, že budú splácať po 100,- eur mesačne a keď sa so splatením ktorejkoľvek splátky omeškajú o viac ako 10 dní, stáva sa ročným celý dlh a obžalovaný je oprávnený vymáhať od poškodených celý dlh naraz, a že obžalovaný im uhradí 14.000,- eur v deň podpísania tejto zmluvy na základe príjmového pokladničného dokladu podpísaného dlžníkmi úradne overenými podpismi a príjmový pokladničný doklad na 14.000,- eur, že peniaze od neho prevzali a zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti dňa 09.03.2015, pre prípad, že by jeho pohľadávka ako záložného veriteľa nebola riadne a včas splatená a dohodli sa, že keď poškodení ako záložcovia nebudú riadne a včas splácať záväzok zo Zmluvy o predmetnej pôžičke, obžalovaný

je oprávnený začať výkon záložného práva, dokonca, že realizujú uznanie dlhu voči obžalovanému vo výške 14.000,- eur. Dlžníci si podľa tejto zmluvy požičiavali peniaze za účelom zaplatenia exekúcií vedených proti dlžníkom, vyplatenie dlhov, ktoré majú dlžníci voči bankám a nebankovým spoločnostiam a na osobnú spotrebu.

V spise sa nachádza príjmový a pokladničný doklad zo dňa 09.03.2015 vystavený od poškodených pre obžalovaného, na ktorom sa uvádza, že manželia A. dňa 09.03.2015 prevzali sumu 14.000,- eur od obžalovaného. Doklad je nimi podpísaný a podpisy sú overené na notárskom úrade v Humennom.

Dňa 09.03.2015 obžalovaný, ako záložný veriteľ a poškodení, ako záložcovia, uzavreli s obžalovaným Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktorou bol trojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na 4. poschodí bytovky, súp. č. XXXX, postavenej na parcele č. XXXX, na adrese I. XX, Q., spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 7882/188276, zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q.. Taktiež spoluvlastnícky podiel vo výške 7882/188279 na pozemku, parcela registra „C“, parc. č. XXXX o výmere 319 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, zapísaný v katastri nehnuteľností vedeného Okresným úradom Humenné, na LV č. XXXX pre obec Q., V. Ú. Q.. Zmluva bola uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa vo výške 14.000,- eur voči záložcom, ktorá vznikla na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 09.03.2015 uzavretej medzi záložným veriteľom a záložcami.

Podľa návrhu na vklad záložného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností zo 09.03.2015, manželia A. navrhli, aby Okresný úrad Humenné, katastrálny odbor rozhodol o povolení vkladu záložného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Išlo nehnuteľnosť: trojizbový byt č. XX nachádzajúci sa na 4. poschodí bytovky, súp. č. XXXX, postavenej na parcele č. XXXX, na adrese I. XX, Q., spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 7882/188276, zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q.. Taktiež spoluvlastnícky podiel vo výške 7882/188279 na pozemku, parcela registra „C“, parc. č. XXXX o výmere 319 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, zapísaný v katastri nehnuteľností vedeného Okresným úradom Humenné, na LV č. XXXX pre obec Q., V. Ú. Q.. Povolenie vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností sa malo vykonať v prospech záložného veriteľa, ktorým bol obžalovaný.

Dňa 16.03.2015 ako žalobcovia - poškodení manželia A., podali na Okresný súd Humenné návrh na vydanie predbežného opatrenia proti žalovanému T. V. ktorým navrhovali, aby súd predbežným opatrením zakázal nakladať, najmä previesť na tretiu osobu, prenajať, zaťažiť záložným právom alebo inými vecnými právami tretích osôb, vykonať dražbu alebo akokoľvek inak disponovať s nehnuteľnosťou - trojizbovým bytom č. XX nachádzajúcim sa na 4. poschodí bytovky, súp. č. XXXX, postavenej na parcele č. XXXX, na adrese I. XX, Q., spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo výške 7882/188276, zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. Q., a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Okresný súd Humenné uznesením zakázal odporcovi - obžalovanému nakladať, najmä previesť na tretiu osobu, prenajať, zaťažiť záložným právom alebo inými vecnými právami tretích osôb, vykonať dražbu alebo akokoľvek inak disponovať s nehnuteľnosťou - bytom č. XX, nachádzajúcim sa na 4. poschodí v bytovke so súp. č. XXXX, postavenej na parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 319 m², na adrese I. XXXX/XX, Q. a spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu veľkosti 7882/188276, zapísaných v katastri nehnuteľností vedeného Okresným úradom Humenné, katastrálny odbor, na LV č. XXXX pre katastrálne územie Q., obec Q., okres Q., do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uložil navrhovateľom podať voči odporcovi návrh na začatie konania vo veci samej do 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Manželvia A. taktiež požiadali Okresný úrad Humenné, katastrálny odbor o odmietnutie zápisu zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti LV XXXX, byt č. XX v k. ú. Q. v prospech obžalovaného. Na druhej strane, podľa rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 12C/12/2018 zo dňa 31.10.2018, manželvia A. sú povinní obžalovanému uhradiť peniaze, ktoré za nich zaplatil vo vyššie uvedených exekučných konaniach. Poškodený Y. A. dňa 13.12.2017 v Humennom zomrel, čo vyplynulo z úmrtného listu.

Aj doplnené dokazovanie vo forme prečítania zápisnice o trestnom oznámení, ktoré poškodení podali na obžalovaného v súlade so svojimi výpoveďami, fotokópie titulnej strany novín Humensko-Vranovsko-Sninsko-Medzilaborecko z marca 2015 s reklamou firmy obžalovaného PROBONO reality, výzva na zaplatenie pôžičky a náhrady za vyplatené exekúcie zo dňa 04.04.2015 podpísané obžalovaným

zasielané poškodeným, oznámenia začatia výkonu záložného práva SVB ako prednostného záložného veriteľa v súvislosti s neuhradením dlhov súvisiacich s výkonom správy a pod. voči prednostnému veriteľovi, vymáhaný nárok v sume celkovo 4.105,97 eur a zároveň výzva na úhradu tejto pohľadávky do 30 dní od doručenia tejto výzvy a uznesenia Okresného súdu Humenné sp. zn. 10D/707/2017 zo dňa 24.04.2018 o schválení dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva po zomr. Y. A., prisvedčuje dôvodnosti podanej obžaloby a nijako neprisvedčuje obhajobe.

Keď teda obžalovaný poznal výšku dlhov viaznucich na byte i účel pôžičky, ktorým bolo vyplatenie týchto dlhov, ktoré mali poškodení v súvislosti s bytom tak, aby sa byt potom predal a mohli si kúpiť byt menší, odvolací súd nepovažoval za logické, aby poškodeným poskytol podstatne viac peňazí, ako si tento zámer dojednaný medzi ním a poškodenými vyžadoval. Obaja poškodení zjavne nesúhlasili s poskytnutím pôžičky až v sume 14.000,- eur, pretože akonáhle sa dozvedeli o tom, že podpísali zmluvu o pôžičke práve na takú sumu, bez zbytočného odkladu išli podať trestné oznámenie, cítiac sa podvedení. Je zjavné, že taká zmluva o pôžičke nezodpovedala ich vôli, nezodpovedala ani ich predstave a potom je logické, že takáto zmluva o pôžičke, ako aj zabezpečovacia zmluva k nej, musela byť podpísaná oboma poškodenými bez ich súhlasu, bez ich uzrozenia. Práve taký spôsob konania obžalovaného obaja poškodení popisovali pri tom, ako v kancelárii notára podpísali predmetné listiny vrátane potvrdenia o prevzatí takej sumy. Povrchná výpoveď vypočutej pracovníčky notára, ktoré mala dohliadať na riadny priebeh podpisovania predmetných listín, nie je dôkazom, ktorý by prisvedčil obhajobe. Táto pracovníčka, svedkyňa C. V. uviedla, že si pamätala len, že prišli ľudia, predložili občianske preukazy, ona zobrala listiny, overila podpisy, doklady vydala, oni zaplatili, no na nič iné si nepamätala. Nebolo jej na jednej strane nič podozrivé, no na druhej strane si nepamätala, či sa odovzdávali aj peniaze dodajúc, že sú aj také prípady, že sa odovzdávajú peniaze, ale to sú iné úkony, pričom samotný obžalovaný uviedol, že keď vošli dnu, tak najprv vošla poškodená, potom poškodený a on, pričom on ukazoval poškodenú sumu a splátku, ona sa na to rozplakala, podpísali to, vyšli vonku, počkali na zviazanie dokladov, ktoré dostali oni a on, a s tým im odovzdal aj peniaze, ktoré prevzala poškodená. Je zjavné, že svedkyňa C. V., keď nevidela manipuláciu s peniazmi, o ktorej vypovedal obžalovaný, nemusela vnímať ani okolnosť, že obžalovaný odmietol spôsobom, o ktorom vypovedali obaja poškodení, dať poškodeným k nahliadnutiu nimi podpísované dokumenty. Obžalovaný bol usvedčovaný z účelovosti svojej výpovede o údajnej dobrovoľnosti a bezproblémovom podpise predmetných dokumentov práve výpoveďami poškodených. Navyše, obžalovaný je z účelovej nepravdy o odovzdaní peňazí usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne E. F., ktorá uvádzala, že k odovzdaniu peňazí poškodeným došlo až v aute na parkovisku pred budovou Katastrálneho úradu v Humennom. Aj voči takému odovzdaniu namietali obaja poškodení. Keďže obžalovaný aj táto svedkyňa si v tomto odporovali a obe ich výpovede odporujú dvom stabilným opakovaným a logickým výpoveďami poškodených, odvolací súd neuveril tejto svedkyňi ani v tom, že poškodeným boli odovzdané všetky doklady v danej veci i peniaze, aj keď následne uvádzala korektnú informáciu, že obžalovaný za poškodenú vyplatil exekúcie v Michalovciach a v Rožňave. Úhrada dlhov z týchto exekúcií vyplýva totiž nielen z výpovedí oboch poškodených, ale aj z výsledkov skúmania trvania exekučných konaní vedených v danom období u súdneho exekútora JUDr. Petra Hodermanského a súdneho exekútora JUDr. Jozefa Blaška.

V podstate neobmedzený rozsah splnomocnenia umožňoval obžalovanému vykonanie všetkých právnych a evidenčných úkonov, ktorými by sa on či iná osoba mohla stať vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti poškodených, pokiaľ by získal na príslušných dokumentoch overené podpisy poškodených ako pôvodných vlastníkov. To nakoniec zodpovedalo i zámeru obžalovaného, ktorý spájaj s poskytnutím údajnej pôžičky, neposkytnutie tejto pôžičky a skutočnosť, že za poškodených ani sčasti neuhradil dlh poškodených voči SVB, ale tento ponechal neuhradený a strpel následné dražobné úkony smerujúce k zmene vlastníctva k bytu, jednoznačne svedčia o úmysle podviesť poškodených, o úmysle navodiť ich predstavu, ktorá nezodpovedala skutočnosti, že buď im peniaze na úhradu dlhov poskytne formou pôžičky alebo za nich dlh vyrovná, a tým splní ich vôľu.

Obžalovaný pritom poznal nepriaznivú finančnú situáciu poškodených, čo v spojení s jednoznačnými dôsledkami nesplnenia ich splátkovej povinnosti už jednou, a to ktoroukoľvek splátkou muselo viesť k jeho presvedčeniu, že svoju splátkovú povinnosť nesplnia a že bude takto oprávnený realizovať výkon tohto záložného práva, že dôjde k dražbe, na ktorej by mal právnu možnosť byť do vlastníctva reálne získať.

Obžalovaný bol pritom rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/21/2016 zo dňa 05.04.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/41/2017 zo dňa 02.08.2017 uznávaný vinným zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods. 3 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom. Zároveň mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť poškodeným v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. To dokladuje sklon obžalovaného ku konaniam, ktoré sú spojené s nepoctivým nakladaním so získanou dôverou poškodených.

Aj odvolací súd sa teda stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý z vykonaného dokazovania zistil, že práve obžalovaný spáchaním predmetného skutku začal konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle spáchať trestný čin tým, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl a takým činom spôsobil väčšiu škodu, ale nedošlo k dokonaniu trestného činu. Okresný súd teda zákonne a odôvodnene správnym procesným postupom dospel k záveru, keď obžalovaného v tomto trestnom konaní uznal vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Pritom nešlo o neprimerané užitie prostriedkov trestného konania, nakoľko úmyselné zavinenie, ziskuchtivý motív páchatel'a sofistickým zneužitím dôvery, ktorú voči nemu nadobudli poškodení, ktorí sa spoliehali, že im nevyhnutnou pôžičkou pomôže byť si vo vlastníctve zachovať, aby ho prípadne mohli oni predať a zabezpečiť si bývanie, na ktoré by finančne stačili, v žiadnom prípade neumožňuje nahradiť prostriedky trestného konania prostriedkami mimotrestnými.

Rovnako nemal odvolací súd zásadné výhrady proti výroku o treste, keďže súd prvého stupňa svoj výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu dostatočne jasne, logicky a opierajúc sa o konkrétne dôkazy odôvodnil. Na dôvody, ktorými súd prvého stupňa výrok o upustení od súhrnného trestu odôvodnil, nepovažoval odvolací súd za potrebné opakovať aj v tomto uznesení. Stotožnil sa s nimi a teda na ne odkazuje. V dôsledku absencie odvolania podaného proti výroku o treste prokurátorom v neprospech obžalovaného, ani nebolo zákonné a odôvodnené zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného /§ 322 ods. 3, druhá veta, Tr. poriadku/.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 07.07.2016 vyplýva, že poškodení Y.Á. A. E. L. A. vtedy po prednese obžaloby prokurátorom a vyhlásení obžalovaného, že sa necíti byť vinným, pred začatím dokazovania uviedli, že škodu voči obžalovanému si zatiaľ neuplatňujú.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejme, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Podľa § 256 ods. 2 Tr. poriadku, poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, súd vyzve, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Ak sa poškodený alebo jeho splnomocnenec nedostavil na hlavné pojednávanie a jeho návrh je už zaznamenaný v spise, predseda senátu tento návrh prečíta.

Za takejto situácie, keď obaja poškodení zhodne pred súdom v podstate uviedli, že si svoj nárok na náhradu škody neuplatňujú pred súdom v trestnom konaní, súd prvého stupňa o prípadnej náhrade škody, keďže táto nebola riadne uplatnená, nemal o náhrade škody vôbec rozhodovať, a to ani postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku Preto krajský súd výrok o náhrade škody v napadnutom rozsudku bez ďalšieho zrušil. V prevyšujúcej časti zostal napadnutý rozsudok týmto rozsudkom nedotknutý. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný